

VOORWENDSELS EN VERHALEN

Bernard Tant

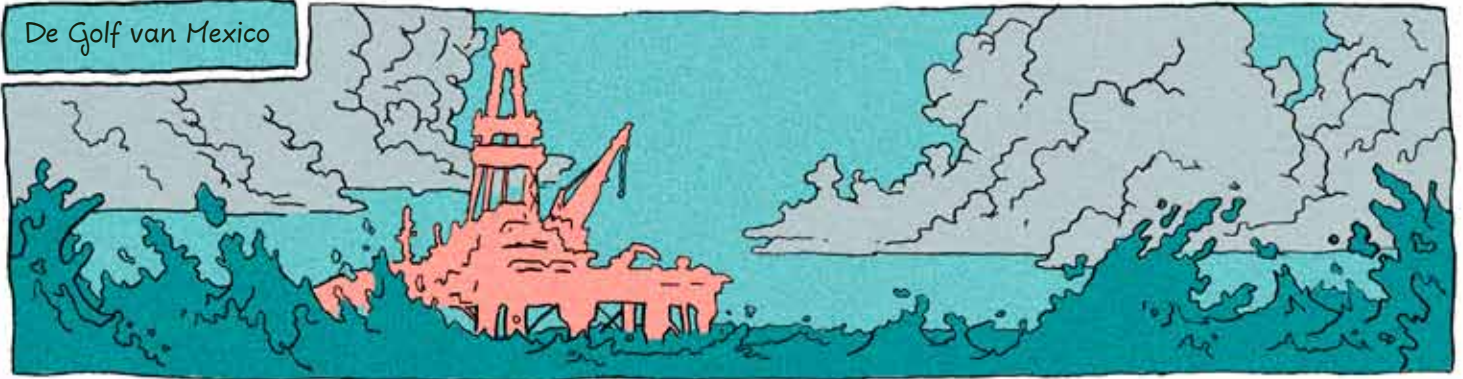

Bernard Tant
**VOORWENDSELS
EN VERHALEN**

O O G A C H T E N D

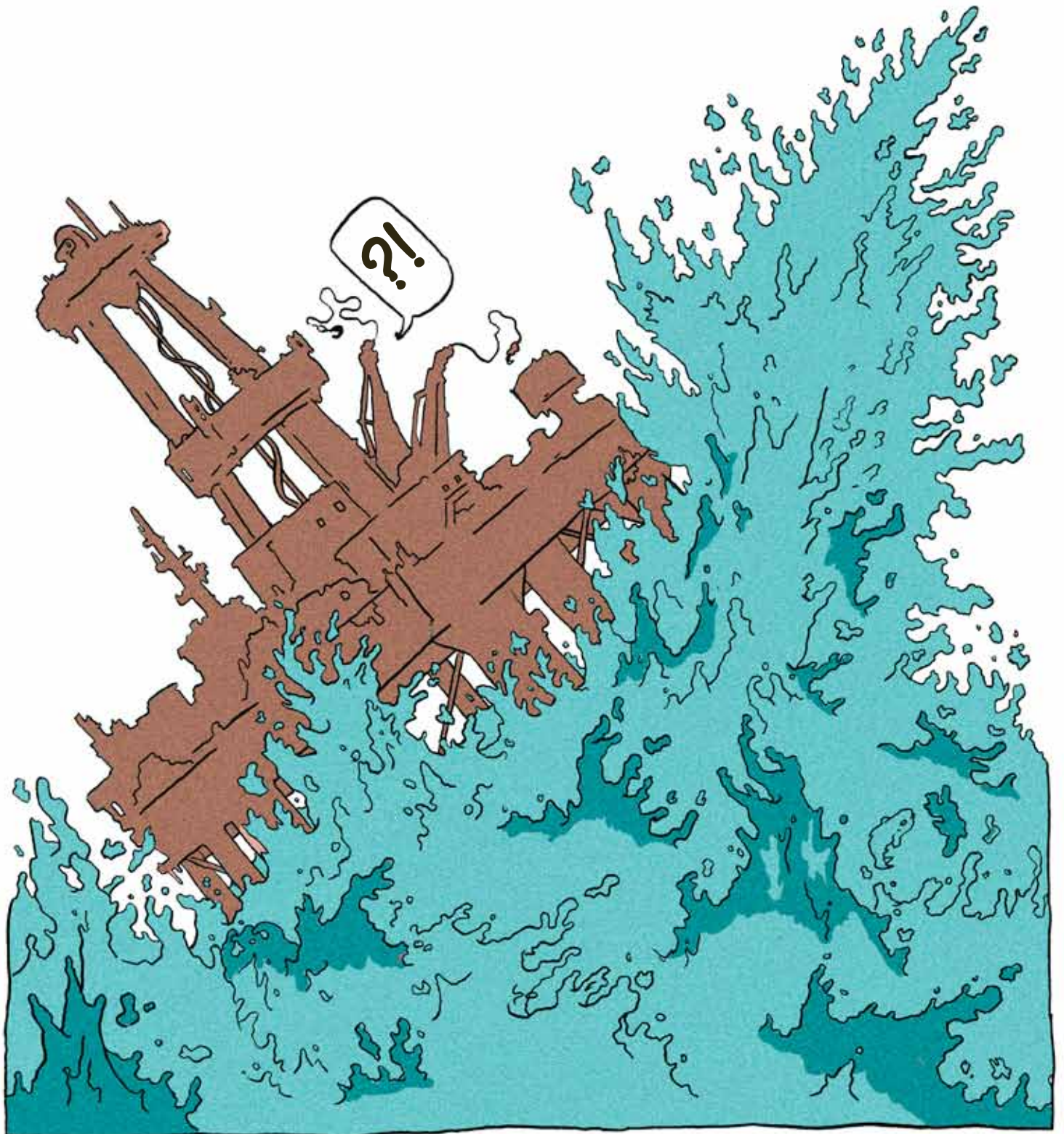

Tijd om naar boven te komen, jongens, het wordt hier wat te woelig.

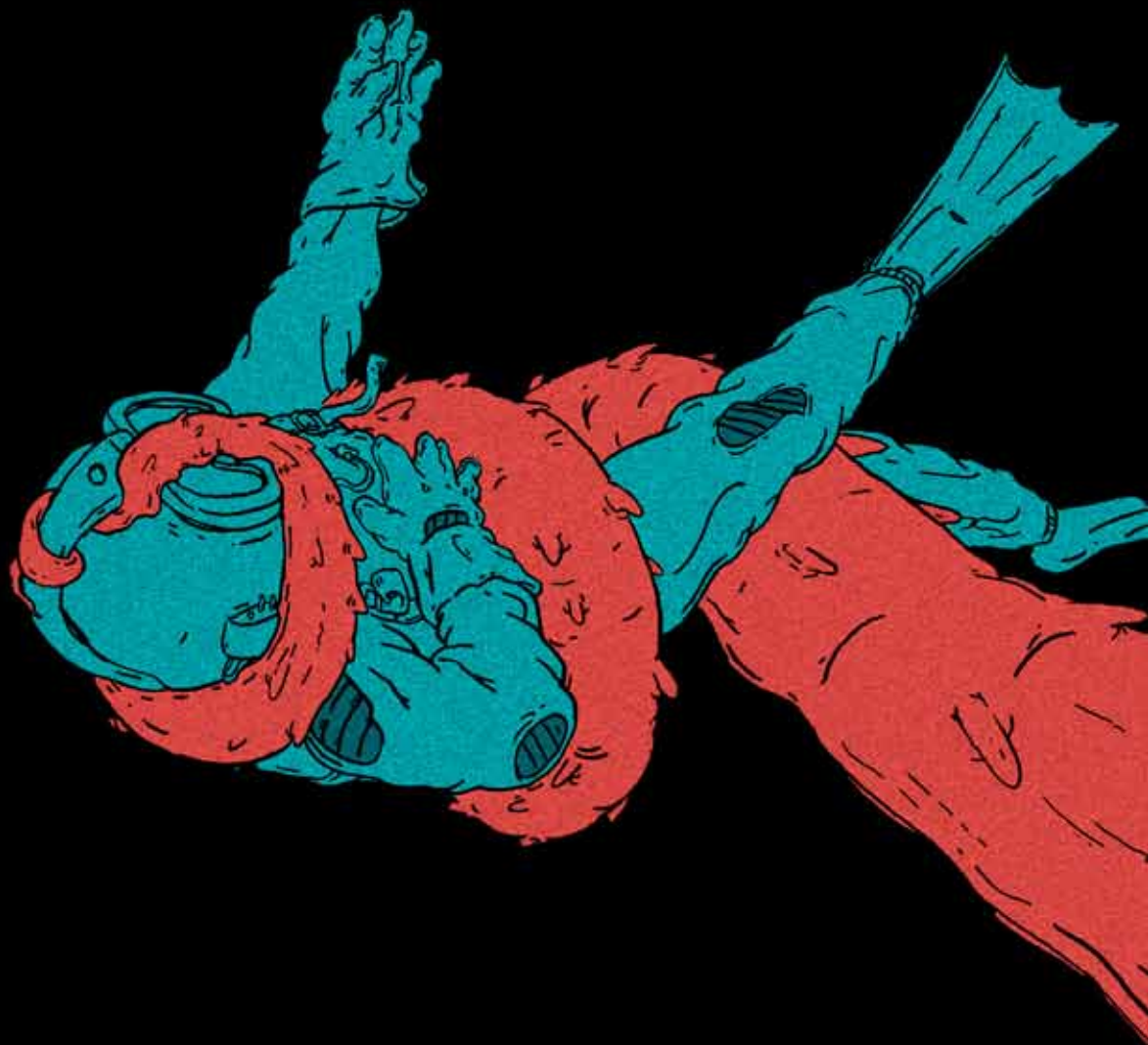
Terug naar de bel.

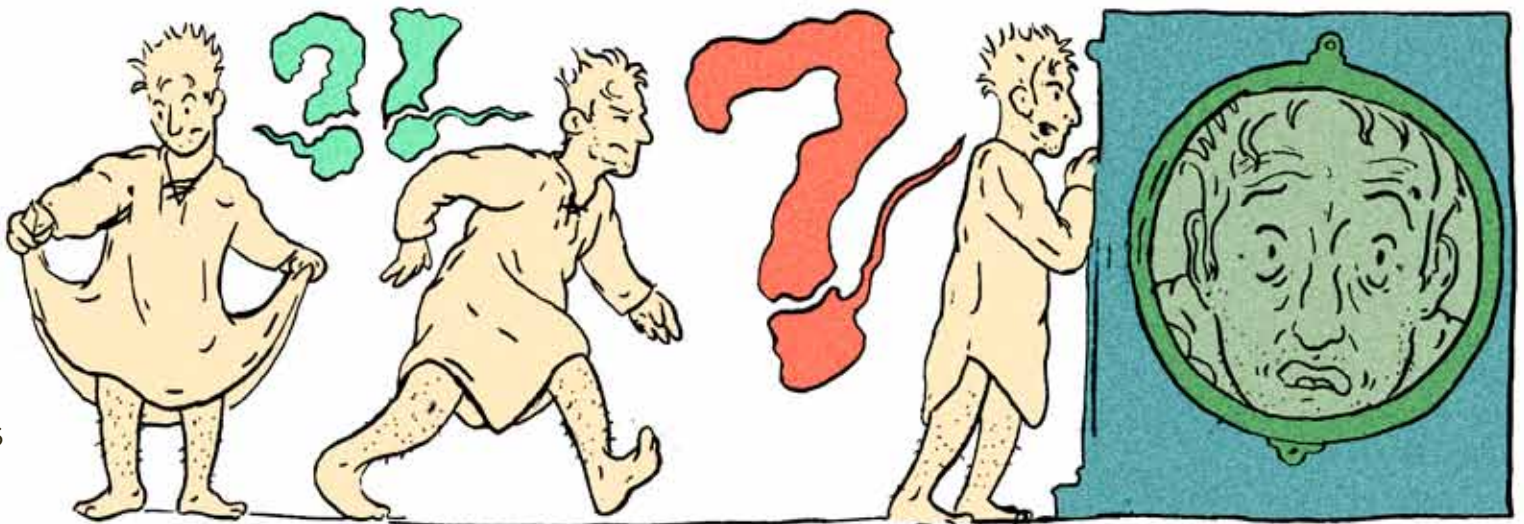
Let's go!

Goed bezig, stuurman!

Dat is mijn bemanning die je aan het verzuipen bent!

Uw bemanning wilde u dood, kapitein, dankzij mij leeft u nog!

Je had je de moeite kunnen besparen, miltende hond, straks gaan we toch allemaal de dieperik in.

U weet dat de muiterij onvermijdelijk was! Ik heb u meer dan genoeg gewaarschuwd, maar u wilde niet luisteren!

Hier heb ik geen tijd voor.

Ondankbare...

Houden we dit vol?

Niet lang meer, de wind trekt de zeilen stuk.

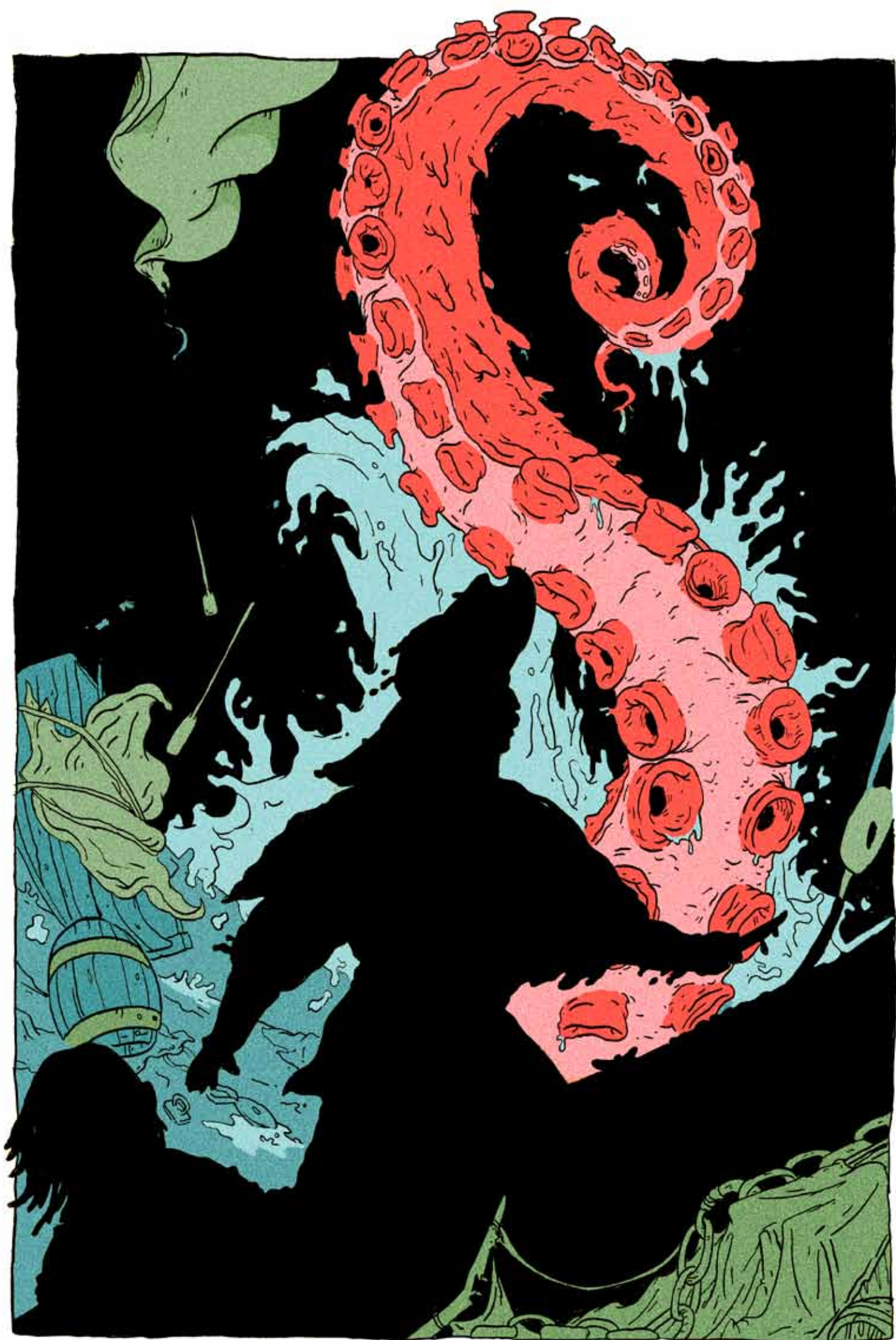
KRAA

DE MAST!

Kapitein!

Dat is ondertussen
al een hele tijd geleden,
toen kon ik zulke kracht-
metingen nog aan.

De schepen van
nu zijn me te zwaar
geworden.

Misschien ben ik zelf
met de eeuwen
ook wat gekalmeerd.

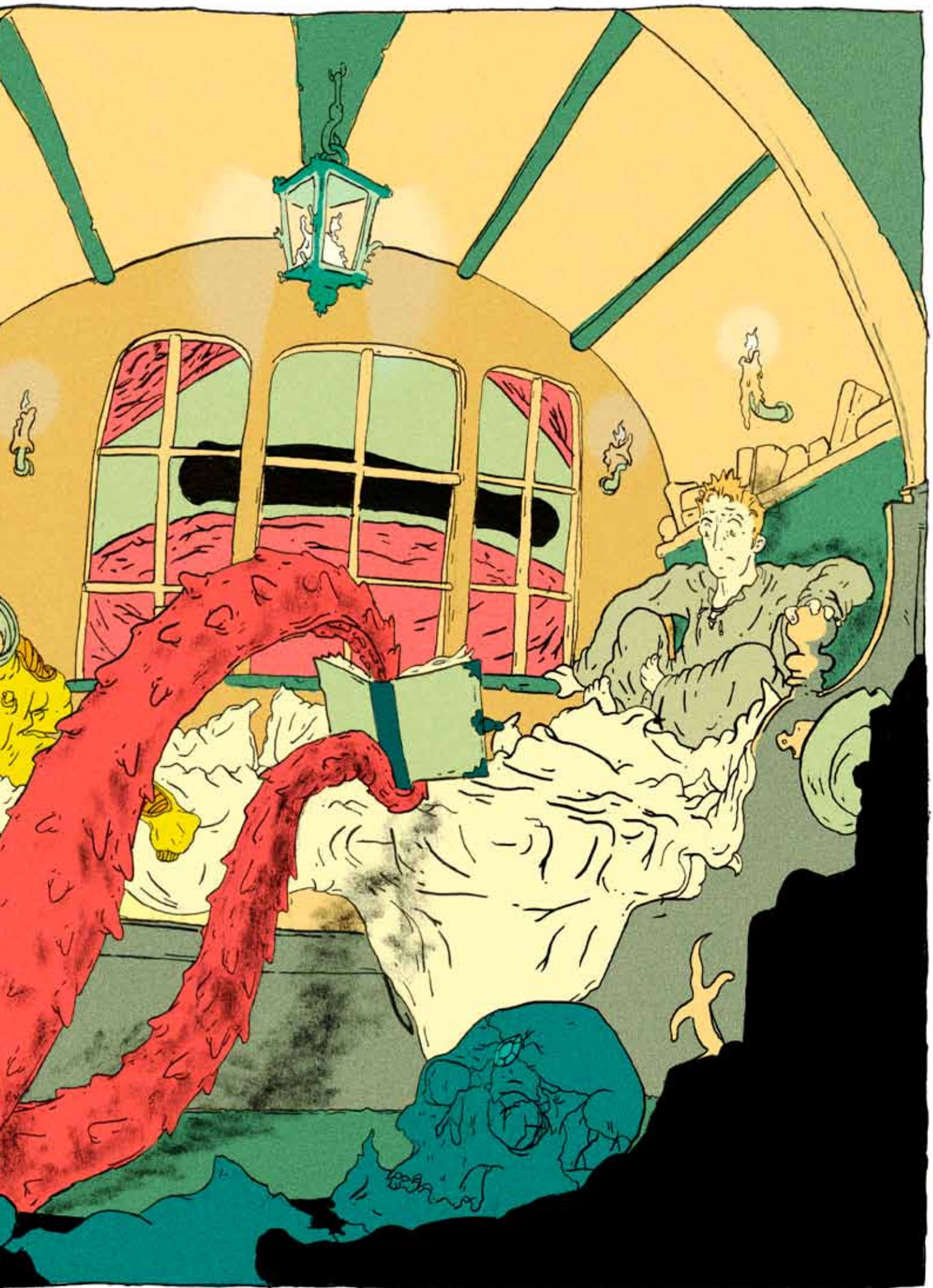
Maar u moet toegeven dat dit zeilschip
niet misstaat in mijn verzameling.

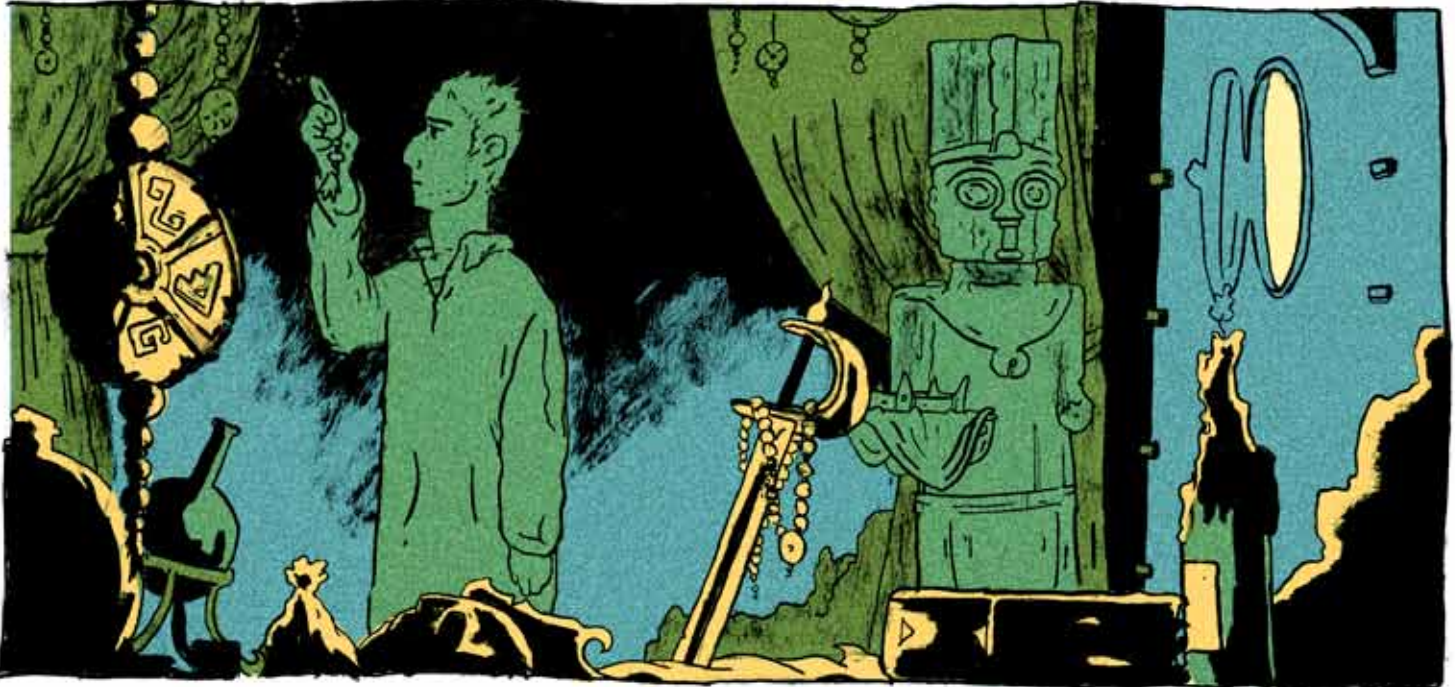
Bovendien leek het me een
geschikte accommodatie
voor iemand van uw soort.

Die hele geschiedenis van die muiterij
kende ik toen natuurlijk niet, dat
begrijpt u wel, die heb ik later pas in
hun logboeken gelezen.

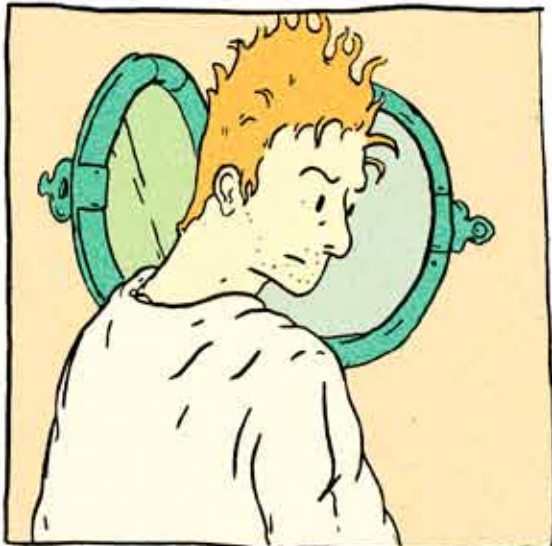
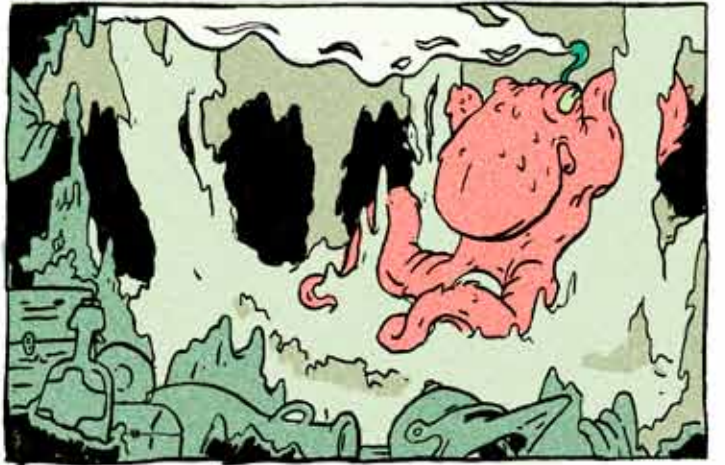
Ik merk dat u nog
wat in de war bent,
ik laat uw duikpak
hier achter.

Komt u maar naar
buiten als u klaar
bent, we hebben
veel te bespreken.

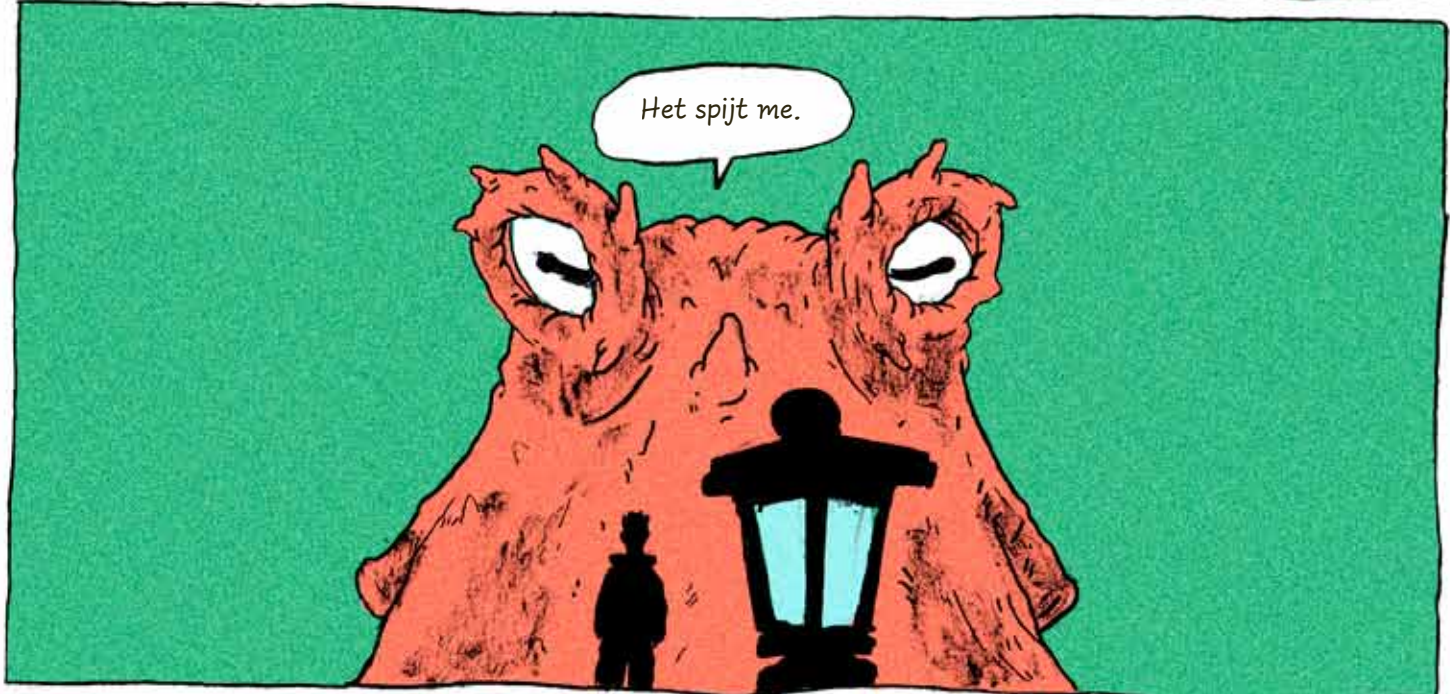

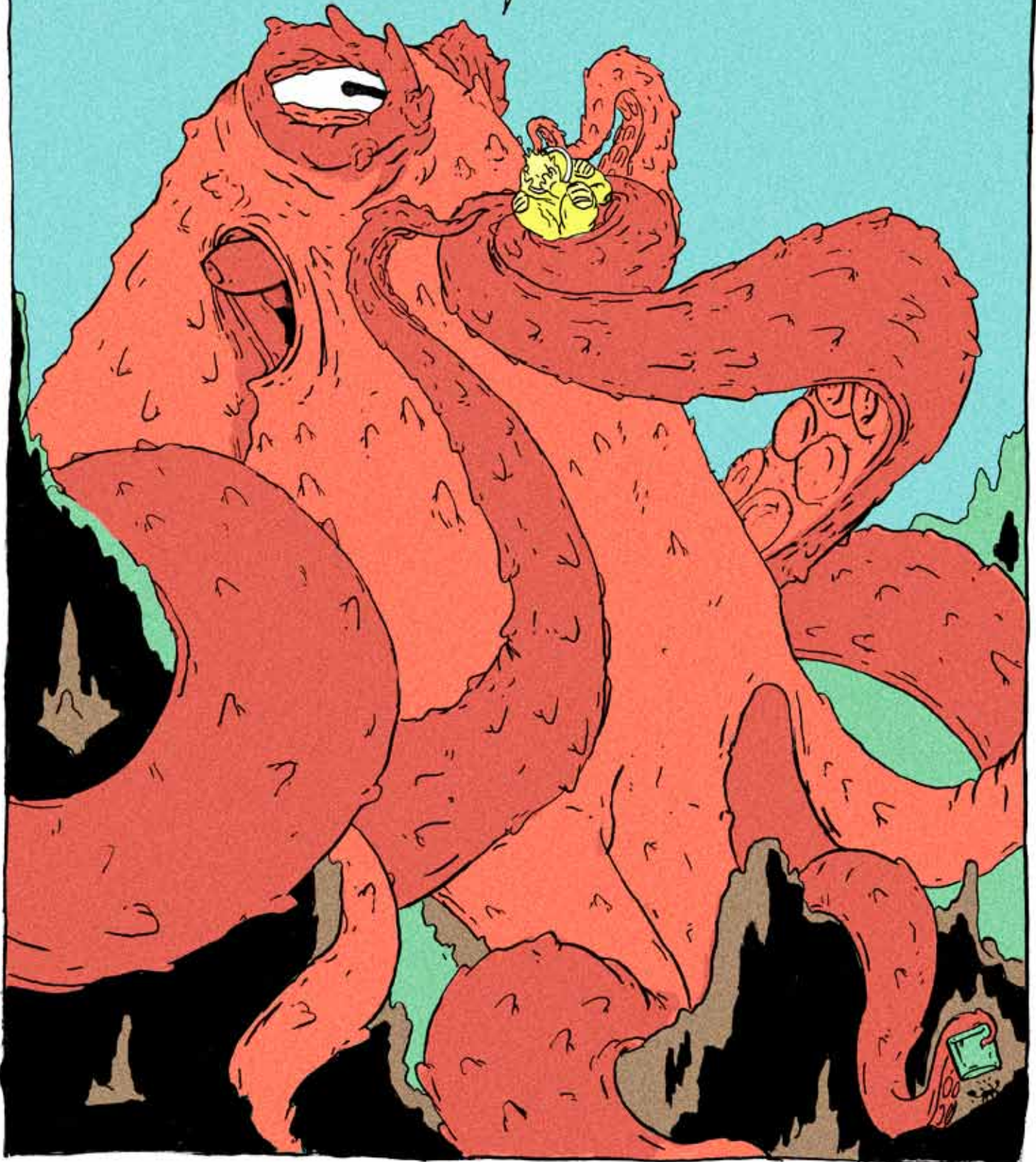

Laat me u een
verhaal vertellen.

Toen de wereld en ik
nog relatief jong waren,
was de zeebodem een
onherbergzame plek.

Ik moest hard werken
voor een klein beetje
voedsel, en me verbergen
om zelf niet ten prooi
te vallen aan anderen.

Ik kon nooit lang op één
schuilplaats blijven.

